

det att posthemmanen hädanefter deltaga gemensamt med andra hemman i utgörandet af de onera, hvarifrån de blifvit för postföringens skull befriade; samt

- 2:o att skjutslegan såväl för land som stad bestämmes till en Riksdaler 50 öre per mil samt att entreprenader, omfattande både gästgifverirörelsen och skjutsen, uppgöras för alla de gästgifvaregårdar, som oundgängligen erfordras för skjutsning af resande och post, hvarvid gästgifverierna med desamma åtföljande förmåner kunna vara flyttbara.

Stockholm den 26 Januari 1867.

O. Hedengren.

N:o 113.

Af Herr Kjellson: Om underdånig skrifvelse till Kongl. Maj:t angående utarbetande och framläggande af förslag till reglering af samtliga embets- och tjenstemäns aflöning.

Under en tid, då allmän klagan förspörjes öfver tryckande skattebördor, manas man att söka efter orsakerna dertill, och medlen att afhjelpa det öfverklagade onda.

Ehuruväl jag endast i ringa mån tilltror mig kunna bedöma dessa förhållanden, vill jag dock framhålla en i ögonen fallande sak, hvilken torde förtjena komma under behandling; detta är embets- och tjenstemannakorpens aflöning.

Vi veta t. ex. att en tullförvaltare eller en packhus-inspektör kan årligt tjena 12,000 à 15,000 Riksdaler, häradshöfdingar uti vissa domsagor för ännu mera, och landssekreterare för ända till 35,000 à 40,000 Riksdaler.

Om nu Staten bestämde en fix aflöning till embets- och tjenstemännen, så vanns icke blott den förmånen, att lönerna i förhållande till tjenstegrad och göromål blefve jemnare fördelade, utan äfven Staten åtnjöt en betydlig besparing, ithy att de extra inkomsterna inginge till densamma.

Man invänder måhända, att kontrollen häröfver blefve svår, men jag tror det icke. Allt hvad som utgår under namn af provision, uppbörds-procent, re-
miss-lage,

miss-lage, arfvode, m. m. indroges till stats-kassan, och sålunda besparades, och beträffande expeditions-lösen och dylikt, så kunde dessa redovisas på så sätt, att handlingarne skrefvos på charta sigillata till så hög valör, som motsvarade lösen, och då vore ju kontrollen lika lätt och säker, som den för närvarande är i afseende på köpe- och faste-bref, expeditioner från Justitie-revisionen o. s. v.

Behovvet af bestämda löner har länge varit insedt, men hvad hittills blifvit gjordt, för ett bättre ordnande, har endast varit partielt. Reglering af presterskapets löner pågår för närvarande öfver hela landet, och der sådan kommit till stånd, har i allmänhet ömsesidig belåtenhet uppstått med det nya skicket. En komité har nyligen sammanträdt i Göteborg, för att uppgöra ett förslag om reglering af Postverkets löner i samma syfte, som jag framställt. Hvarföre bör man icke taga steget fullt ut och verkställa en allmän reglering af samtliga embets- och tjänstemännens löner.

Jag vågar derföre vördsammast föreslå,

att Kamrarne ville med gillande af den uttalade grundsatsen hos Kongl. Maj:t göra underdånig anhållan, det Kongl. Maj:t allernådigst täcktes låta utarbета och till nästa Riksdag framlägga förslag för reglering af samtliga embets- och tjänstemäns aflöning.

Stockholm den 28 Januari 1867.

Joh. Fr. Kjellson.

N:o 114.

*Af Herr **Harald Ericsson:** Om beviljande af lån för anläggande af en jernväg emellan Frövi och Falun.*

Tidpunkten för framläggande af förslag i den syftning, som jag här ämnar göra, torde måhända anses föga gynnsam, då de ekonomiska svårigheter, af hvilka både den enskilde och Staten en lång tid lidit, ännu fortfara; men då mitt förslag just åsyftar att i sin mån och i en icke aflägsen framtid bereda lindring i detta betryck, har det ock just derigenom en ursäkt för sitt framträdande. Vidare skulle tystnad i en angelägenhet, som redan under sin första behandling

Bih. till Riksd. Prot. 1867. 1 Saml. 2 Afd. 2 Band. 8 Häft.